

Net als vroeger

door Dick van Zijderveld

Echt geschokt was Koenraad Bijlhouwer niet toen hij zijn vrouw in de armen van haar chef aantrof. Al lang wist hij met intuïtieve zekerheid dat Ellis een relatie met hem had. Haar grote opgeruimdheid de laatste tijd en haar toenemende gebrek aan interesse voor zijn attenties, gecombineerd met de frequentie waarmee ze belde dat ze moest overwerken, hadden hem al maanden geleden naar die conclusie geleid. Wat hem verbaasde waren de banaliteit en brutaliteit van de situatie waarin hij het tweetal aantrof. Wat hem verontwaardigde was dat Ellis zich gedurende tien jaar huwelijk altijd nogal stijf had betoond; de gedachte alleen al aan wat hij nu voor zich zag, zou haar met afschuw hebben vervuld. Verwonderd zag hij hoe Ellis daar tegen een boom geleund stond, haar ogen knipperend tegen het zonlicht, haar rok opgeschort en haar bloes openhangend, terwijl IJsbrand van der Walle, gewaardeerd hoofd Marketing bij een verpakkingsgroothandel, zich tegen haar aan drukte. Het paar leek geheel in elkaar op te gaan. Koenraad verschool zich achter een manshoge struik en keek gefascineerd toe hoe zij daar, vrijwel in het openbaar, de liefde bedreven. De daadwerkelijke constatering van haar overspel raakte hem nog minder dan hij had verwacht. Het tafereel had iets opwindends. Als hij zich al gekwetst voelde, was het niet zozeer door de ontrouw zelf, als wel door het openlijke vertoon ervan. Het stak hem dat Ellis niet zo preuts bleek te zijn als hij al die jaren had gedacht. Al lang geleden had hij het opgegeven haar over te halen tot enig exhibitionisme, tot enig spel. Hij had er zijn eigen oplossing voor gevonden. Langzamerhand waren de avonden alleen thuis in zekere zin welkom geworden; hij kon onbekommerd achter de computer blijven zitten. Hoe had Van der Walle haar zo ver gekregen?

Natuurlijk hadden ze niet kunnen weten dat Koenraad onverwacht naar Amsterdam moest voor een bespreking over de nieuwe vormgeving van een tijdschrift en dat hij van de gelegenheid gebruik had gemaakt om eindelijk de sterke telelens aan te schaffen waarop hij al lange tijd aasde.

Uit: Dick van Zijderveld, *Een witte roos*. Voorhout: Ons Woord, 2012.
ISBN 978-90-818825-4-5. *Digitaal boek*.